

נועה כרבי
יום הצמחונות הבינלאומי
ספישיסיזם

מה זה ספישיסיזם? בעולם שבו מין אחד, המין האנושי, שולט בחיות ממינים אחרים ופוגע בהן בשיטתיות, ספישיסיזם הוא אידיאולוגיה של כוח, זלזול, עיוורון מוסרי, אפליה לרעה – והרבה מעבר לכך.

"ספישיסיזם" (speciesism) הוא אחד מן המושגים המרכזיים בהגות על יחסם של בני-אדם כלפי חיות ממינים אחרים. המושג לקוח מן המילה species (מין ביולוגי) בתבנית של המושגים "גזענות" (racism) ו"סקסיזם" (sexism).

את המושג טבע ב-1970 פעיל להגנה על בעלי-חיים, הפסיכולוג ריצ'רד ריידר, בעלון הסברה שכתב. המושג זכה לפרסום נרחב בספרו של פיטר סינגר, "שחרור בעלי-החיים" (1975), ומאז חדר "ספישיסיזם" לאנציקלופדיות ולמילונים, אם כי הוא עדיין לא מצוי בשימוש נרחב.

מיליארדי חיות מנוצלות כיום באופן תעשייתי, היחס לחיות דומה מאוד ליחס למשאבים דוממים; כל תנאי החיים שלהן נשלטים באופן מוחלט; הן מצויות תחת לחצים מתמידים עד גבול יכולתן הביולוגית; ורבות מתכונותיהן התורשתיות עוותו במכוון עד כדי נכות.

בין בני-אדם לבין חיות שונות קיימת בדרך-כלל הפרדה פיזית, המגיעה לשיאה עם כליאת המוני חיות במתקנים סגורים, מבודדים וממוכנים בחקלאות התעשייתית. ההפרדה תורמת להתפתחות של הצדקות או תירוצים לפגיעה בחיות, הנשענים על הכחשה, על סילוף ועל המצאה של עובדות. קל להמציא שטויות וקל להאמין בהן כשמדובר בחיות שאיננו רואים.

אין כאן עניין בתודעה כוזבת מצד החיות, שממילא לא מסוגלות כמעט לשתף-פעולה או להתקומם. האלימות המתמדת בפועל מנציחה את הגישה התוקפנית.

עצם חלוקת עולם החי ל"אדם" ול"חיות" היא שגויה משום שהיא מעניקה משקל מיוחד לתכונות המייחדות בני-אדם, והן משום שהיא משטחת את כל שאר המינים לכדי ישות ביולוגית אחת.

כשם שהפרדה וייחוד גזע אנושי אחד מאחרות הוא שגוי, כך הבדלה בין זכויות של מין ביולוגי אחד לשאר המינים הוא שגוי.

"הצחוק הוא תרועת השופרות מול חומות יריחו, מילות הקסם מול מערת האוצר, טיפות היורה על רגבים צחיחים."

-מאיר שלו

עידו לזר
יום ללא אלימות

ב-2007 העצרת הכללית באו"ם העבירה את ההחלטה להפוך את ה-2 באוקטובר ליום הבינלאומי עבור אי-אלימות. התאריך שנקבע, הוא תאריך יום הולדתו של מוהנדס גנדי (הידוע בכינויו מהטמה), שהוביל את המאבק של הודו לעצמאות כנגד השליטה הבריטית, ומהווה יום חג רשמי בהודו.

אי-אלימות היא ערך המופיע כבר במסורות העתיקות, בין היתר בדתות המונותאיסטיות, בדתות המזרח ואף בדתות פגאניות. כפי שנכתב בברית החדשה, מתוך הבשורה על פי מתי, כאשר הוא מצטט את דרשת ההר של ישו: "והמכה אותך על-הלחי הימנית הטה-לו גם את-האחרת".

אי האלימות היא פילוסופיה מוסרית, וגם כן אסטרטגית פעולה, שבאה להציע דרך להיאבק בדיכוי ובכפייה, ובכך בעצם לא להכנע להם, אך גם לא להפעיל כל כוח פיזי או אלימות. הפילוסופיה מיוחסת לגנדי, שיישם אותה לראשונה במאבק שלו להשגת זכויות להודים בדרום אפריקה, ובמאבק המוכר יותר, להשגת עצמאותה של הודו מידי הבריטים.

הרעיון הוא, שניתן לעצור דיכוי באמצעות אי-שיתוף פעולה, שכן כוח שולט לעולם לא ישרוד ללא הסכמת הנשלטים. וברגע שיש כמות מספיקה של נשלטים שמסרבים להכנע לרצונות השליט, גם בצורה לא-אלימה, השליט מאבד את כוחו ולבסוף יכנע.

בבסיס הפילוסופיה עומד הרעיון שבשביל להגיע לתוצאה מוסרית וצודקת, גם האמצעים להשגתה צריכים להיות מוסריים וצודקים. כפי שאמר מרטין לותר קינג: "אי-אלימות דורשת שהאמצעים בהם אנו משתמשים, יהיו טהורים כמו התוצאה אליה אנו מייחלים". הטיעון הוא שהשימוש באלימות על מנת להשיג חברה שלווה ושחרת שלום הוא בלתי הגיוני. המאמינים בדרך הזו טוענים שהאלימות אינה חלק מטבע האדם, אלא תופעה חדשה יחסית.

גנדי לקח את הערך הזה גם כדרך חיים, וניסה במשך כל חייו שלא לפגוע באף יצור חי. הוא האמין שאף אדם לא נושא אצלו את כל האמת, אלא רק חלקים ממנה, ולכן עלינו להיות בדיאלוג מתמיד גם עם אלו שאינם מסכימים איתנו. הוא האמין שאת כל מה שהוא תובע מהחברה, הוא חייב לתבוע גם מעצמו, ועל כך אמר: "עליך להיות השינוי שאתה רוצה לראות באחרים".

"אני זוכר הכל זרם לאט, השמש לא מיהר, אנשים אמרו שלום, חבר היה חבר".
אהוד מנור

מתן עטייה
Don McLean - Vincent

אחד משירי C3, שנשמע לא מעט...

מעבר ללחן המקסים, הנעים והערב לשמיעה, מדובר בשיר איכות שמדבר על הצייר וינסנט ואן-גוך עליו השלום..

אחת השורות החזקות ביותר בשיר היא:

This world was never meant for one as beautiful as you

בכל פעם שהייתי שומע שורה זה - שהיווה את פסגת השיר - הייתי מתרכז ומנסה להיכנס למשמעות שלה.

המשפט מבטא משהו מאוד עצוב - את העניין שיש כל כך הרבה רוע בעולם, כל כך הרבה אנשים לא טובים, הרבה מלחמות, מעשים רעים, והתנהגויות נלוזות.

ובמקביל הרבה אנשים נפלאים, טובים, תמימים, ובעלי כוונות טהורות ורצון טוב - שהרוע מאפיל עליהם והם נפגעים מכך - והעולם לכאורה לא בשבילם.

כשאני מסתכל על המשפט אני חצי מלין על כך שיש רוע, צבא, אנשים רשעים ועוד, ובמקביל אני מנסה לעצום עיניים נוכח אלו ובוחר להתמקד בעובדה שאיזה עולם קסום שקיימים אנשים מפעימים כל כך (בין היתר במכינה...) שמייצגים את הטוב, הטוהר העונג, המתיקות והניחוח של אתיופיה (חיים פשוטים, מקסימים, טהורים, נקיים משטויות ומלווים בעבודת אדמה) (אני יודע שזה אידיאל שהוא לאו דווקא אמיתי, אבל זו התחושה שאני מקבל ורוצה לדמיין)

"חשוב לומר שמשחקי הילדים אינם משחקים סתם, אלא העניין החשוב ביותר בשלב זה של חייהם."
-מישל דה מונטן

נועה כרבי
ג'ניס ג'ופלין

ג'ניס לין ג'ופלין נולדה ב-19 בינואר 1943, בפורט ארתור שבטקסס, ומגיל צעיר חשה שונה מהעולם שסבב אותה שנראה לה שמרני ואפור. היא עסקה בציור ובפיסול והאזינה לאמני בלוז שחורים, בשונה מחבריה לבית הספר שכינו אותה "אוהבת כושים". בגיל 17 ברחה מהבית והחלה מנסה כוחה כזמרת בלהקות בלוז ובלוגראס שונות עד שנחתה בסן פרנסיסקו והשתלבה במהירות באווירה החופשית של סקס-סמים-ורוק'נרול שאפיינה את המקום באותן שנים. בגיל 22 היא הייתה כבר עמוק בהתמכרות לאלכוהול וסמי מרץ, חזרה לביתה בטקסס על מנת להיגמל ולהשלים את לימודיה.

אהבתה לבלוז השחור החזירו אותה לסן פרנסיסקו, שם חזרה גם לסמים ולאלכוהול. הצטרפה כזמרת ללהקת BIG BROTHER AND THE HOLDING COMPANY. להקת בלוז – רוק פסיכדלית של היפים שלא קלטו תחילה איזו מציאה נפלה בחלקם, וכך באלבום הראשון שהוציאו איתה, ב-1967, היא אפילו לא היתה הסולנית בכל השירים. בהופעות שבאו אחרי האלבום, כשג'ניס עלתה לבמה עם האנרגיות המטורפות שלה, התברר לכולם וגם לחברי הלהקה מי כאן הכוכבת האמיתית. אחת ההופעות הראשונות שבהן התגלו יכולותיה של ג'ופלין גם תועדה בווידאו, בפסטיבל הפופ במונטריי ב-1967. באותה הופעה בה הנדריקס שרף את הגיטרה שלו, ג'ופלין חרכה את התודעה של מאזיניה בביצוע קורע לבלוז הישן "Ball and Chain". אף אחת בעולם לא נשמעה ככה. בטח אף לא זמרת לבנה בת 24. האלבום השני של הלהקה "Cheap Thrills" כבר יצא בחברת תקליטים גדולה וזכה בהצלחה גדולה, בעיקר בזכות שירתה של ג'ופלין ופחות בזכות הנגינה של חבריה. היא הרגישה שהגיע הזמן לצאת לדרך עצמאית, הקימה הרכב ליווי בשם "להקת הבלוז הקוסמי" (The Kozmic Blues Band) והוציאה איתם ב-1969 אלבום שלא זכה בהצלחה כקודמו.

גם רבות מההופעות שהיו אמורות לקדם את התקליט לא יצאו לפועל כיוון שג'ופלין היתה מכורה להרואין ולאלכוהול והגיעה למשבר פיזי ונפשי, ובכל זאת היו לה לא מעט רגעים יפים, ביניהם בפסטיבל "וודסטוק".

ב-1970 היא הקימה שוב הרכב חדש, The Full Tilt Boogie Band, התחילה להופיע איתו ולהקליט אלבום חדש, אך ב-4 אוקטובר 1970, נמצאה ג'ופלין מתה בחדר המלון שלה. האלבום עליו עבדה "PEARL", כשם החיבה שלה, יצא חודשים אחדים לאחר מותה והפך להצלחה גדולה. הסינגל מתוכו, "Me And Bobby McGee" הגיע עם צאתו למקום הראשון במצעד האמריקאי.

"You can destroy your now by worrying about tomorrow."

-Janis Joplin

היום לפני 41 שנים מתה ממנת יתר ג'ניס ג'ופלין

בלייק זיו

The Reasoning of the Mind

The reasoning of my mind tends to soar from side to side

The opportune to seek can't seem to stand for a second in time

Hours, days, months, years pass by leaving no trace but the want to cry

Of sadness, of confusion, of missing the truth
Somehow this brings me satisfaction, from the unknown, a sigh

The birds in the sky, the big wonder why

From the heart to the try

Darkness of the light, silence of the lie

Each breath enters the chest with a tendency to sigh

When will it stop, possibly the seize of the try

A concern follows the breath with a reason only to pry

The deep parts of me, the concern is nothing but a lie

The ball grooves a path down the road, destination in sight

Maneuvers, decisions, will have their effect on my life

Just keep perspective clear, and hold on tight

So fear not, for these thoughts are nothing but a fright.

"הסברים מיסטיים נחשבים עמוקים. האמת היא שהם אפילו לא שטחיים."
-פרידריך ניטשה

ערן בן צור טיפים לפולגניק המתחיל

1. שים עגיל יהלום ותוודא שיש לך מעיל עור בארון.
2. כשאתה רוצה שיאמינו לך, תשתמש בביטוי הבלתי מעורער "בנדר" וכך תעביר את הנקודה, במקרי קיצון תשתמש בנשק הסודי "בספר תורה!".
3. חובה עליך לשבת עם החבורה שלך בכל סוף ערב על קולה וגרעינים במקום הכל כך לא אטרקטיבי ה"מסלול" - כביש נטוש המוקף בכלום עם טריבונות.
4. כל פולגניק מתחיל, חייב להתחנך במקום האגדי - "הטאבון". חינוך זה נעשה ע"י אכילת סמבוסק פיצה עם ביצה אחרי כל יציאה במשך שנה - אחרי שלב זה אתה עובר לשלב הבא - פולגניק די מתקדם.
5. עליך להיות שרמנטי ומושך ראה - ערן בן-צור, רועי שפיר ואוריאל לימור.
6. בתור פולגניק, עליך להיות בעל גאוות יחידה ולעמוד מאחורי זה שפולג זה לא נתניה!

"בעת ניצחון הינך ראוי לשמפניה; בעת הפסד - אתה זקוק לה."
-נפוליאון בונפרטה

עדי קרן
אמונה

אמונה וספק הם שני הפכים שיוצרים את השלם. האמונה מאפשרת לסמוך, ולהעיז לקפוץ אל אי הוודאות. הספק מחייב לשאול ולבדוק כל הזמן - הוא זה שמביא ענווה. ההכרה בשני הקצוות האלה צופנת בתוכה מחד, צניעות בשל ההבנה הסותרת שאנו רק גרגר זעיר בתוך תוכנית עצומה וענקית. ומאידך, את ההבנה שכל התוכנית הגדולה הזו פועלת בסינכרוניות מושלמת כדי לאפשר לנו לבטא את כל מי שאנחנו.

"אם יש ברצוננו להיות טהורים, אל לנו להתערב בענייניהם של אנשים."
-אלפרד דה ויני

דור פרץ

חיות בשירות כוחות הביטחון

מאז הקמת צבא הגנה לישראל היה שימוש בחיות לצרכים צבאיים, כמו למשל לאמות שמשמשות חיילים לטיפוס על הר החרמון. הלאמה היא חיה שמסוגלת לשאת משקל רב וגם ללכת מרחקים ארוכים. בנוסף, היא נקשרת למטפלים בה יותר מכלב וגם לא נבהלת מפיצוצים. כל אלה הופכים אותה לשימושית ביותר על ידי מרבית הצבאות המערביים.

והלאמה היא דוגמה רק על קצה המזלג: קיימים דולפינים שמנטרלים מוקשים, כלבים ביחידות מובחרות של צבא ומשטרה וכבשים ששומרות על מחסני נשק.

כל אלה גם מעלים את השאלה: האם בכלל זה מוסרי להשתמש בחיות לצרכים אלה?

אני חושב שבתחום שגם ככה לא נחשב מוסרי (מלחמה) זה מקובל מפני שברוב המקרים החיות זוכות ליחס חם ואוהב והן גם מחזירות יחס כזה למטפלים בהם.

כך, או אחרת הן כאן להישאר...

"הכוח החזק ביותר ביקום הוא רכילות."

-דייב בארי

דניאל אלרון
מסדר הנופלים / חיים חפר

הם באים מן ההרים, מן השפלה, מן המדבר
הם באים - שמות, פנים, עיניים - ומתיצבים אל המסדר
הם באים בצעד גברי, חזקים ושזופים
הם יוצאים מתוך המטוסים המרוסקים ומן הטנקים השרופים
הם קמים מאחורי הסלעים, מעבר לדיונות ומתוך תעלות הקשר
גיבורים כאריות, עזים כנמרים וקלים כנשר
והם עוברים אחד אחד בין שתי שורות של מלאכים
המאכילים אותם ממתקים ועונדים על צווארם פרחים
ואני מביט בהם והם כולם שמחים
אלה האחים שלי, אלה האחים

והם פוגשים זה את זה, עיניים כחולות ושחורות וחומות
והם מזכירים זה לזה שמות וכלים ומקומות
ומוזגים זה לזה ספלי קפה ותה
ומתפרצים פתאום יחד בקריאות: כיפך-הי!
והם פוגשים בקהל הרב רעים וידידים
והמפקדים טופחים על שכם הטוראים וטוראים לוחצים יד למפקדים
והם פורצים בשירה ומוחאים כפיים
ומקשיבים להם בהתפעלות כל יושבי השמים
והפגישה נמשכת יום ולילה, יום ולילה
כי חבורה שכזאת לא הייתה עוד למעלה
ואז פתאום שומעים הם קולות מוכרים בוכים
והם מביטים הביתה אל אבא ואמא, אל הנשים, הילדים והאחים
ופניהם דוממות והם עומדים נבוכים
ואז מישהו מהם לוחש: סליחה, אבל היינו מוכרחים
ניצחנו בקרבות וכעת אנחנו נחים
אלה האחים שלי, אלה האחים

וככה הם עומדים והאור על פניהם
ורק אלוהים לבדו עובר ביניהם
וכשדמעות בעיניו הוא מנשק את פצעיהם
והוא אומר בקול רוטט למלאכיו הלבנים
אלה הבנים שלי, אלה הבנים

" אם אתה אכן מחפש אחר האמת, הכרחי שלפחות פעם בחייך תטיל ספק, עד
כמה שניתן, בכל הדברים."
- רנה דקארט

עדי קרן אינטואיציה

טעויות קורות רק כשאיננו קשובים לעצמנו. התקדמות, מתוך הקשבה פנימית, מביאה לחיינו את ההתנסויות המעצימות עבורנו, ובאמצעותן נוכל לצמוח ולהתפתח. התייחסות לכל בחירה ואירוע בחיים כאל הטוב ביותר שיכול היה לקרות גורמת לכך שלעולם לא נהיה מפסידים ותמיד נהיה מאושרים.

אינטואיציות הן מדד רגיש ומדויק של האמונות שלנו. אם אנו מאמינים שהעולם מסוכן וראוי להישמר בו, בכל מפגש עם אנשים ומצבים, העולם הפנימי יאתר את הדברים השליליים, וממה חשוב להיזהר. המשך הדרך יוכיח שצדקנו. אם אנו מאמינים שהעולם חיובי ותומך, האינטואיציות שלנו יאתרו את האלוהי והקסום באנשים ובמצבים. המשך הדרך יוכיח שצדקנו.

"ניחוש אינו עולה ביוקר - פרט למקרה שהוא לא נכון."
-קונפוציוס

היום לפני 53 שנים נוסדה תמועת הפת"ח

מתן עטייה
תורת ה – chilling

לא לתת לאירועים חיצוניים (שלא תלויים בנו), וסיטואציות שונות להשפיע יותר מידי על התחושות והרגשות. לנסות לא לתת יותר מידי משמעות, כובד ועומק לסיטואציות מסוימות ואירועים בחיים, אלא לקחת אותם יותר בקלילות ובנועם. אין זה בכלל אומר להיות אדם חסר רגש, או חצי הזוי שהכל עובר לידו - אלא אחד שמסתכל על המציאות יותר ברגוע, לא מתעצבן, מתלונן או לוקח קשה דברים שלפעמים הם לא כל כך גדולים. אחד שמבין שזה המצב הנתון, בוא נזרום ונפיק מה שאפשר - ואולי בכלל מה שקרה או קורה זה יותר טוב, נכון וחיובי (שאם לא היה קורה - היה מתפספס).

יש דברים, בעיקר בתחום האנושי, שלא דורשים יותר מידי חשיבה, בחינה, תכנון ושימת לב לכל פרט. אין צורך לשקול כל מהלך וכל מילה, להתלבט יותר מידי (כן או לא, האם זה נכון וכדו') ולבחון כל משמעות שנגזרת מכל דבר. לפעמים עדיף פשוט לזרום - לעשות, לומר, ולחוות מתוך ראייה יפה של המציאות, גם אם בדיעבד זה אולי היה "לא נכון" או "טעות". אין זה סותר את המשפט - סוף מעשה במחשבה תחילה - אלא ממנן אותה לרמה אנושית.

הנאמר הוא מתוך רצון להגיע לגישה נעימה יותר ופחות ביקורתית ובוחנת של כל דבר. חלק מהנאמר היווה עבורי מטרה ולא בהכרח מייצג אותי. בסך הכל לא מדובר באמירות חדשות, ייחודיות ומהפכניות אלא יותר בגישה כללית שהשימוש במילה chilling - מנסה לאגד אותם, ולייצג גישה וראייה יפה יותר של המציאות. חשוב לא לקחת את הנאמר באדיקות יתר או לפרשם בצורה מוטעית - חלק מהדברים בהכרח לא תקפים לכל דבר - אלא מבטאים ראייה והשקפה כללית יותר.

"הומור הוא לא יותר מאשר עוד מנגנון הגנה כנגד היקום."
-מל ברוקס

מור אמיר
יהודים מכל המינים

אם בכל זאת הרגשתי קשר עם יהודי העולם, זה היה בעיקר סביב שני עניינים: האחד- שואת יהודי אירופה והשני- העלייה לארץ של ציבורים יהודיים מחו"ל.

במידה רבה אחרי מלחמת העולם השניה היישוב העברי בארץ 'חזר בתשובה' בקשר ליחסו לעם היהודי בגולה. העדויות המפורטות שהחלו להגיע בתום המלחמה על הריגת העם היהודי באירופה זעזעו את היישוב. בעקבות השואה היישוב ראה את עצמו אחראי לכלל העם היהודי וקודם כל לאותם חלקים של העם הנמצאים במצוקה. העלאתם לארץ של 'שארית הפליטה'- כך קראו ביישוב ליהודים ששרדו באירופה- הפכה למשימה לאומית מרכזית. אחרי קום המדינה החלה עלייה המונית ונוצר קשר של אינטרסים והזדהות עם הציבורים היהודיים שהיו מועמדים לעלות לארץ- יהודים מארצות אירופה שהיו תחת הכיבוש הנאצי, יהודי תימן, רומניה, עיראק ועוד. מספרם העצום של העולים שהגיעו תוך זמן קצר הביא לכך שהעולים נשארו בריכוזים משלהם כמעט בלי ערבוב עם האוכלוסייה הוותיקה. בתי הספר והתנועות לא נקטו בשום פעולה משמעתית ליצירת קשר עם העולים, למשל עם הנערים העולים בני גילינו. העולים היו במידה רבה שונים וזרים לי. לא היה לי כמעט שום מפגש אישי איתם ולא הרגשתי שום שייכות של ממש אליהם.

מתוך הספר " הדורמים"- דור ראשית במדינה.

"אנשים חושבים שצחוק זה משהו נמוך או נלעג, אני חושב שזו דרך ביטוי לגיטימית."
-דודו גבע

היום לפני 520 שנים קולומבוס "מגלה את אמריקה"

גלעד שדמון
מוקדש לבנצור בכר וליטמן

בחדר B3 היו הרבה רגעים אינטימים, מצחיקים, מוזרים ובעיקר מטרידים, כמו הפעם בה נכנסנו לחדר אחרי סופש ארוך וגילינו שחתול אקראי בילה שם את השבת והשאיר לליטמן מזכרת על הכרית.

הפעם בה גילינו את המיומנות של בנצור לקנח את האף בלי טישו ובכלל בלי ידיים, העובדה שהוא ישן עם עיניים פקוחות ושהוא השתין על הפרקט של עצמו, אי אפשר שלא להזכיר את הדיאלוגים הארוכים של בכר עם עצמו מתוך שינה ובכלל העובדה שהוא נרדם איך שהוא עוצם עיניים.

אני לא יכול כבר להתקלח בלי להיזכר בפרצוף של בנצור בתוך החלון ומאיר את תשומת ליבי לגבי הסבון שנשאר לי על הגב... תמיד יחסר לי הריקוד בעירום היומי של בנצור וההתאהבות העצמית של בכר במראה שלוש פעמים ביום, ואיך אפשר לשכוח את האדישות הטוטאלית והמתמשכת של ליטמן לכל המתרחש בחדר.. רצוי שאזכיר את תקופתינו היפה עם יונתן. אין צורך להוסיף יותר. שלכם, הארנב הביוני.

"סאטירה חייבת לבוא מאנשים ילדותיים, אגרסיביים וממורמרים."
-דודו גבע

היום לפני 29 שנים הופעל לראשונה הטלפון הסלולארי

שירלי שטיבלמן

אם אתה חניך במכינת נחשון(בקיבוץ שובל!) אתה לעולם לא:

תאכל את התפוחי אדמה של יגאל
 תקלל כשיובי בתווך שמיעה
 תדבר בציניות
 תלך לאזור הרפת
 תספיק ללכת לברכה בשעות הצהרים
 תסדר את החדר ביום חול
 תגיע 5 דק לפני השיעור למליאה
 תשכח להגיד שוטגאן אחרי מדס
 תספיק להכין קפה בהפסקות
 תלך לישון לפני 12
 תאכל תפוז לבד (תמיד יבקשו ממך פלח)
 באמת תבוא עם תיק ומים למדס
 תתעורר לארוחת בוקר במכינה
 למרות שתפתח את דברך ב: "יש לי רק משפט אחד להגיד.." זה
 יגמר אחרי 15 דקות של נאום.
 תעשה משימת אמת עד הסוף
 תגיש לילית בזמן
 תשמע את איתי מקלל
 תראה מישהו משתמש בקלסר של תחילת שנה
 תראה תורנים חסרי מעש כשיובי מנחה תורן
 תראה פחות מ3 מאווררים בחדר של הבנים
 תשאל שאלות לעניין

"אדריכלות היא האמנות של איך לבזבז חלל."

-פיליפ קורטליו ג'ונסון

רוני דביר
מדינת ישראל

"ישראל היא מדינה מיוחדת במינה: היא מדינה שהוקמה לאחר שואה שלא היתה כמותה; היא מדינה הנלחמת על קיומה מיום היווסדה; היא מדינה המשמשת בית לאומי לכל פזורי העם היהודי; היא מדינה היוצרת ערכי תרבות, אומנות ומדע; היא מדינה המעניקה מתן שוויון זכויות למיעוטים שבה; היא מדינה השומרת על צביונה הדמוקרטי בתנאים קשים. יכולתנו לשמור על קיומנו במדינה מותנה באחדותנו. אין זו אחדות רעיונית, ואין זו אחדות באמונה. בכל אלה שונים אנו זה מזה, וכוחנו בשונות זו. האחדות הנדרשת היא אחדות בהכרה שאין לנו מסגרת לאומית אחרת; אחדות בתפיסה כי המסגרת המדינית היחידה שבה נוכל לחיות יחד את חיינו הלאומיים היא המסגרת הדמוקרטית; אחדות בהבנה כי גם אם איננו מסכימים להכרעות של רשויות השלטון, אנו מסכימים לכללי המשחק שעל פיהם מתקבלות ההכרעות הללו; אחדות המאפשרת לכל אחד מאיתנו לומר: "אינני מסכים עם דעתך אך אלחם עד מוות על זכותך להשמיעה". אחדות זו מחייבת הכרה בתחום המוסדי, הכרה בלגיטימיות של פעילות הרשויות השלטוניות שלנו. בתחום הערכי הכרה בפלורליזם רעיוני. היא מבוססת על פשרה וסובלנות ועל ההכרה כי אלה ערכים מרכזיים השומרים על אחדותנו. הסובלנות היא הכוח המאחד המאפשר חיים משותפים בדמוקרטיה פלורליסטית; לא נוכל לחיות על פי תפיסותינו אם לא נהיה רגישים לתפיסות הזולת."

"השקט מבטא באופן מושלם את הלעג."

-ג'ורג' ברנרד שו

שחר טל

17 - 16 באוקטובר - הקרב בחווה הסינית

"החווה הסינית" - שם שניתן בהומור ע"י חיילי צה"ל לשטח מדברי ריק ורחב ידיים מהצד המזרחי של תעלת סואץ – החיילים קיבלו את ההשראה מכמה משאבות לשאיבת מים ישנות וחלודות, אשר היו עליהן כתובות היצרן היפני, אבל הלוחמים סברו בטעות שזה בסינית.

המצרים ערכו בשטח המדברי הזה נסיונות להפרחת המדבר, מי שיבוא היום לביקור במקום לא יזהה את המקום, בעקבות הסכמי השלום - המצרים אכן הפריחו את השממה ואת המדבר והיום מדובר בגן פורח וירוק לחלוטין, במלחמה דובר על שטח מדברי צחיחה וישר שאין בו מקום להסתתר מפני הירי.

קרבות השריון והצנחנים בחווה הסינית נועדו לאפשר את הצליחה אל מעבר לתעלה לצד האפריקאי של מצרים

ב-6 באוקטובר 1973 פרצה מלחמת יום הכיפורים. בימיה הראשונים של המלחמה התקדמו כוחות המצרים באיזור תעלת סואץ וצלחו אותו, והתקדמותם היוותה סיכון ממשי על דרום הארץ.

ב-14 באוקטובר ביצעו המצרים התקפת שריון לכל רוחב הגזרה, שנבלמה בהצלחה על ידי כוחות השריון של צה"ל תוך אבידות כבדות לשריון המצרי. פיקוד צה"ל החליט שכישלון ההתקפה המצרית יוצר הזדמנות טובה לצליחת תעלת סואץ והוחלט לצאת לקרב באיזור החווה הסינית. למשימה נשלחו אוגדה 143 בפיקודו של אריאל שרון. מפקדת האוגדה הטילה את המשימות על חטיבה 14 בפיקודו של אל"מ אמנון רשף. המטרה: דחיקת האויב צפונה, פתיחת ואבטחת הצירים המובילים אל התעלה. החטיבה תוגברה בכוחות נוספים.

לפי ידיעות המודיעין, מול חטיבה 14 המורחבת עמד כוח מצרי שכלל דיביזיית חי"ר ודיביזיית שריון.

בקרב על ה"חווה הסינית" בלילה של ה-15 באוקטובר נהרגו 122 חיילים, רובם המכריע מחטיבה 14.

בעקבות אי-הצלחתה של חטיבה 14, בלילה ה-16 באוקטובר קיבל גדוד 890 של הצנחנים, בפיקודו של יצחק מרדכי, שינוי משימה, והוטס במסוקים לקרבת "ציר עכביש" הסמוך לחווה הסינית. בשל בעיות של משקל יתר במסוקים הורד ציוד רב וחשוב מהמסוקים ובו גם המרגמות הכבדות.

אני שונא חופשות. אם אתה יכול לבנות בניינים, למה לשבת על שפת-הים?
-פיליפ קורטליו ג'ונסון

היום לפני 26 שנים נפל בשבי רון ארד

ב-17 באוקטובר, בשעה 1:00 בלילה, יצא גדוד 890 בפיקוד מרדכי למשימתו כאשר הוא סורק את השטח בפריסה רחבה של שלושת פלוגות הגדוד. בשעה 3:00 בלילה לערך, נתקלו הצנחנים בכוח חטיבתי ערוך ומצויד, שהלם בהם בירי כבד. עד מהרה היו רוב חיילי הכוח פצועים או הרוגים, והקרב הפך למאמץ נואש לפינוי הפצועים, אשר גרם לפצועים והרוגים נוספים. לחילוץ הנפגעים נשלח גדוד 100 בפיקודו של אהוד ברק, שהורכב מאנשי מילואים ששבו מחו"ל בזמן המלחמה. הגדוד נע לעבר כוח הצנחנים, (המשך בעמוד הבא)

נפתחה לעברו אש, והגדוד איבד חמישה טנקים ושני נגמשי"ם. לאור זאת נסוג הגדוד לאחור ונזקק גם הוא לפינוי. עם שחר נשלח גדוד 142 מחטיבה 217 מדרום מערב לכוח הצנחנים כדי לחפות על חילוץ הפצועים וההרוגים.

בקרב קשה זה נהרגו 43 חיילים לגדוד הצנחנים, ולמעלה ממאה נפצעו. לכוחות השריון היו 10 הרוגים, 20 פצועים ו-4 נעדרים.

הכוח נסוג לבסוף לאחר 17 שעות של קרב.

שנים לאחר הקרב, הוא עדיין מהווה פצע פתוח בתוך המערבולת של מלחמת יום הכיפורים, שהיא בעצמה פצע שטרם הגליד בישראל. הביקורת שנשמעה הייתה רבה – על כך שנשלחו כוחות ללא אמצעים, שכוחות החילוץ היו מעטים מדי ולא היו מודעים

לאימה שהם נכנסים אליה, שהמפקדים הבכירים נותרו מאחור ונתנו למפקדים הזוטרים להוביל את הקרב ולחיילים הפשוטים לצאת לאש ולאבד את חייהם. בנוסף נשמעה ביקורת חריפה על חלוקת הצל"שים והעיטורים לאחר הקרב – העיטורים חולקו למפקדים הבכירים בעוד חיילים פשוטים שנפצעו, או איבדו את חייהם בקרב, נעלמו בין דפי ההיסטוריה והסיפורים האישיים.

אבא שלי היה באוקטובר 73 בעל טרי, סטודנט לרפואה, קצין שריון במילואים (סמ"פ). לא קראו לו למלחמה עקב הכאוס שהתחולל במדינה עם פרוץ המלחמה. הוא הגיע בהתנדבות, בלי ציוד, ויצא לקרב בחווה הסינית תחת פיקודו של ברק, בגדוד המילואימניקים, נעול בנעליים שלו מהחתונה.

הכח נכנס לחלץ את גדוד הצנחנים ונזקק לחילוץ בעצמו.

הטנק של אבא שלי נפגע פגיעה ישירה במהלך הקרב והוא עף אל מחוץ לטנק ונגרר אל בור מחסה כאשר הוא פצוע קשה בפניו. לאחר שעות רבות של המתנה, הוא חולץ וטופל.

עד היום אנו מציינים במשפחה את ה-17 באוקטובר כיום ההולדת השני של אבא שלי.

שחר

"שנינות היא עלבון להשכלה."

-אריסטו

אביה סלומון
רואים רחוק רואים שקוף

רואים רחוק רואים שקוף
 מילים: יענקלה רוטבליט

צר היה כל כך
 הייתי אז מוכרח
 לפרוש כנפיים ולעוף
 אל מקום שבו
 אולי כמו הר נבו
 רואים רחוק רואים שקוף .

בן אדם כעץ שתול על מים
 שורש מבקש
 בן אדם כסנה מול השמיים
 בו בוערת אש .

אז דרכי אבדה
 חיי היו חידה
 צמא כמו הלך במדבר
 אל מילת אמת
 שכוח בה לתת
 לשאת פנים אל המחר.

בערה בי אש
 יצאתי לבקש
 ימים סערתי כסופה
 שבתי אל ביתי
 למצוא שאת איתי
 עד בוא הדרך אל סופה.

"אנחנו חייבים לצחוק על אדם, כדי להימנע מלבכות בשבילו."
 -נפוליאון בונפרטה

גלעד שדמון חומוס

קודם כל והכי חשוב, חומוס מנגבים, לא אוכלים. דבר נוסף שצריך להבין שחומוס זה נושא מאוד רציני! חומוס מקופסאות אוכלים, לא מנגבים. ובגלל זה חומוס מנגבים רק בחומוסיה. עכשיו חשוב מאוד לציין שאי אפשר לנגב בסתם חומוסיה, היא צריכה להיות בגליל (דיר אל-אסד זה הכפר המועדף מכיוון שבו שוכנת מסעדת מאכלי המלכים, החומוס הכי טוב ואיכותי ללא שום עוררין) יש כמה פרמטרים לחומוס בכדי שיהיה הכי טעים: הוא צריך להיות חם ואפילו רותח, הוא צריך להגיע מהר, הפיתות צריכות להיות טריות, ולא חובה אבל רק מוסיף שיהיו הרבה תוספות. כמה שפחות יהודים בחומוסיה ככה היא יותר טובה. הטמפרטורה של הגרגירים צריכה להיות בדיוק כמו של החומוס וכמו של הפיתה.

המלצות לחומוסיות: המלכים (דיר אל-אסד). אבו-ראמי (ראמה). אבו-באבר (עראבה). אבו שוקרי (אבו-גוש). סעיד (עכו). אבו-סלים (נחף)

"גם כשכותבים שורה שלמה של אפסים, עדיין מדובר באפס."
-איין ראנד

היום לפני 267 שנים נפטר ג'ונתן סוויפט, מחבר גוליבר

רועי שפיר לקראת הצבא

לקראת גיוסינו החלטתי לפנק אותנו במשפטי צבא מצחיקים:

- צנחן טועה - צנחן מת. תותחן טועה - צנחן מת
- הכי הייתי רוצה: האוכל של אמא, האוטו של אבא, סעיפי הבריאות של סבתא והפז"ם של סבא.
- קצת קשה אז דתיים?
- כשנודלתי בכיתי, כשהתגייסתי הבנתי למה
- יש לי עוד שלושה שבועות בצבא: שבועות הזה, שבועות הבא ושבועות שאחריו!
- א' - אוהל; ב' זה בית; גימל זה מה שמפריד ביניהם.
- כשאתה משתין על צה"ל - צה"ל נרטב. כשצה"ל משתין עליך - אתה טובע.

"אנו מכירים את הבריאות באמצעות המחלה, את הטוב באמצעות הרע, ואת השובע באמצעות הרעב."
-הרקליטוס

דנה שור

מחשבות מיהודה ושומרון

החשיבה הצרה שאפשר להבחין בה אצל חלק מהאנשים. כמובן שלא אצל כולם.. אני וכמה מהמטרים שנמצאים מסביבי, בלי להסתכל לצדדים. וגם כשכן מתסכלים לצדדים עונים מסביב ולא באופן ישיר. האידאולגיה הרדיקלית שקשה לפספס כשמסתובבים ביהודה ושומרון לא באה מול ההבנה והקבלה שהמקום בו הם יושבים הוא מורכב ושנוי במחלוקת, וצריך להתעסק במי חכם, ולא במי שצודק. חוכמה לוקחת צדק. כי גם אם אנחנו צודקים אי אפשר להתעלם ממה שנמצא כאן עכשיו.

אני לא חושבת שהפתרון הוא מהיר, והוא בטח לא יקרה בזמן הקרוב או בשנים הקרובות או בעשור הקרוב.. אבל הפתרון לא יכול לבוא מתוך נקודת מבט שאומרת: זה שלנו ומכאן לא נזוז. כי במצב כזה גם בעוד כמה עשורים לא יימצא פתרון.

"הכל הופך לאש, ומן האש הכל נוצר."
-הרקליטוס

שיר שומר לתקן את העולם

אדם אחד חשב לעצמו איך הוא יכול לתרום את חלקו ביקום, איזה מעשה הוא יכול לעשות כדי ליצור עולם טוב יותר? והחליט שהוא יוצא לתקן את האנשים, ניסה לשנות את כל האנשים שנתקל בהם במהלך יומו והבחין במהירות שהמשימה איננה פשוטה כלל, כל אחד מתנהל בדרך אחרת וחושב בצורה שונה לחלוטין משלו. אמר לעצמו: "קשה לשנות את כולם אולי כדאי שאתמקד באנשי עירי."

גם במקרה הזה גילה שכל אדם חושב אחרת למרות שאלו אנשים שחיים עימו באותה העיר, אמר לעצמו: "קשה לשנות עיר אולי אנסה לשנות את אנשי הכפר".

למרות שכפר מצומצם יותר מבחינת אוכלוסיה גם שם ראה שהמשימה היא בלתי אפשרית, אמר לעצמו: "אולי אנסה לשנות את משפחתי שדומה לי כל-כך." אך ללא הצלחה. ואז הגיע לתובנה חשובה ששינתה לו את החשיבה והחליט: "קודם אתקן את עצמי בזה אני בטוח שאצליח!!!".

מוסר השכל: אדם אינו יכול לתקן את העולם, הוא אפילו לא יכול לתקן את משפחתו, אולם הדרך היחידה להגיע לעולם מתוקן היא שכל אחד יתקן את עצמו, יחפש מטרה שאותה הוא בטוח יכול לעשות ויצליח בה, לכן קיים הפתגם: "המתקן את עצמו כאילו תיקן עולם ומלואו!!!". אני מאחלת לכל אחד ואחת מאיתנו לעשות מעשה, להשתדל לתקן משהו בעצמו/ה, אפילו דבר שכביכול נראה חסר חשיבות בעולם הוא עוצמתי, כך נוכל לחיות בעולם מתוקן שכיף לחיות בו.

"גם אם תהיה טהור וצח כשלג לא תוכל להימלט מן הדיבה."
-ויליאם שייקספיר

היום לפני 39 שנים מתקבלת החלטה 338 באו"ם, החלטה שקובעת שישראל צריכה לסגת מהשטחים

מור אמיר

ישראל התרבותית- תרבות עברית חילונית

החילוניות מבחינתי אינה כרוכה בהכרח באי אמונה באלוהים ובוודאי לא בנטישת התרבות היהודית ההיסטורית. החילוניות בשבילי היא החיבור לכלל המין האנושי. היא ההומניזם, הליברליזם, הדמוקרטיה. היא עמדת הפרט האנושי, ריבונותו וזכויותיו, במרכז המחשבה והמעשה הציבוריים. היא המציאות המודרנית העכשווית. היא הפתיחות לזרמים ורעיונות חדשים. היא תורת הפיזיקה, תיאוריית האבולוציה, תולדות היקום. היא המוזיקה של יוהן סבסטיאן בך, החיפושיות וליאונרד כהן. הסרטים של אמיר קוסטריצה, וודי אלן ופדרו אלמודובר. היא פסלי החוצות באשדוד, מסעדות הגורמה של תל אביב, בית הקברות של משגב עם. בעוד העברית משותפת לכל העם היהודי-ישראלי, החילוניות רווחת רק בחלק מהעם. ציבור די גדול בארץ הנו דתי-חרדי והם מרימים חומות הגנה גבוהות כנגד החילוניות. למעשה כמעט אין היום בארץ כפייה דתית. כל אחד חי על פי אמונתו ורצונו. וגם מעט הכפייה שאולי עדיין קיימת (למשל העדר תחבורה ציבורית בשבת, איסור נישואים אזרחיים בארץ) תפחת עד שתיעלם כליל בגלל לחצם המתמיד של החילונים.

מתוך הספר "הדורמים"- דור ראשית המדינה.

"הן זה השעשוע: לראות איך החבלן נכתש בנפץ המטען שלו."
-ויליאם שייקספיר

היום לפני 70 שנים מתקיים קרב אל עלמיין, הקרב הראשון בו הפסידו הגרמנים במלחמת העולם השנייה

טל איתן
יוסי בנאי/ כמו כולם

ואתה תהיה אזרח הגון כמו כולם
כמו כולם תהיה בין אלה שצודקים
אתה תישא תמיד את צער העולם
כמו כולם גם תעקוף את החוקים

עם המצב ת'לא תרצה להתפשר
ועם כולם תצעד בכל ההפגנות
אך כשתראה ילדי שזה נורא קשה
אתה לאט לאט תשכח את העקרונות

עכשיו תלך לישון ילדי, לישון...

אתה תהיה חשוב חשוב כמו כולם
ואולי תהיה גם כלום כמו כולם,
אם תתאמץ אולי תגיע גם לאמצע
כמו כולם

וכמו כולם אתה וודאי גם תתחתן
יהיו חובות וילדים, אולי אישה
ועם כולם אתה תשמין ותתמתן
ותחכה כמו כולם לגיל פרישה

כשתהיה ילדי זקן, נורא זקן
ובשמיכה של זיכרונות אז תתכסה
את תצחק איך לא יכולת לתקן
את העולם הטוב הזה והנבזה.

עכשיו תלך לישון ילדי לישון...

אתה תהיה ילדי חכם כמו כולם
כמו כולם אתה תהיה מאוד שונה
את תרצה קצת לשנות את העולם
אך כמו כולם אתה דבר לא תשנה

כמו כולם אתה תלך לגן חובה
תלמד שירים יפים על ארץ ישראל
תגמור תיכון, והופ תהיה בגיל צבא
כי מלחמות תמיד יהיו תודה לאל

כמו כולם ילדי אתה עוד תתבגר
ועם כולם תצעק בכל המסיבות
שזה נורא כמו שקורה
שזה הפקר,

אך כמו כולם אתה לא תדע את הסיבות

עכשיו תלך לישון ילדי, לישון
ואל תוציא לאבא את הלשון
אתה תגדל ילדי ואז תראה
כמה צדק אביך הטועה

כמו כולם אתה תגן על המדינה
ועם כולם ת'לשלומה גם תתפלל
כמו כולם אותה תאהב באמונה
ועם כולם אתה תבכה ותיילל

"טוב תמיד לשמוע פתגם הנאמר בעיתו."

-פלאוטוס

ברק גייבל

The Jews are NOT promoting brain washing children in military training camps, teaching them how to blow themselves up and cause maximum deaths of Jews and other non-Muslims. The Jews don't hijack planes, nor kill athletes at the Olympics, or blow themselves up in German restaurants. There is NOT one single Jew who has destroyed a church. There is NOT a single Jew who protests by killing people. The Jews don't traffic slaves, nor have leaders calling for Jihad and death to all the Infidels. Perhaps the world's Muslims should consider investing more in standard education and less in blaming the Jews for all their problems. Muslims must ask 'what can they do for humankind' before they demand that humankind respects them.

When General Eisenhower found the victims of the death camps he ordered all possible photographs to be taken, and for the German people from surrounding villages to be ushered through the camps and even made to bury the dead.

He did this because he said in words to this effect: 'Get it all on record now – get the films – get the witnesses – because somewhere down the road of history some bastard will get up and say that this never happened'

Recently, the UK debated whether to remove The Holocaust from its school curriculum because it 'offends' the Muslim population which claims it never occurred. It is not removed as yet. However, this is a frightening portent of the fear that is gripping the world and how easily each country is giving into it.

Now, more than ever, with Iran, among others, claiming the Holocaust to be 'a myth,' it is imperative to make sure the world never forgets.

"אוטוביוגרפיה היא דרך טובה לספר את האמת על אנשים אחרים."
-פיליפ גוואדאלה

היום לפני 68 שנים התרחשה התקפת הקמיקזה הראשונה

יובל סתיו

מתוך מאמרו: מוכוונות, כוונה, השגת מטרה והצלחה

בסדרת מחקרים מרשימה, הבוחנת התפתחות של מוסיקאים, ספורטאים ומדענים מהשורה הראשונה, עולה מסקנה אחת ברורה: האנשים המגיעים להישגים הגבוהים ביותר הם לאו דווקא המבריקים והמוכשרים ביותר. מחקרים מראים שאותם בני אדם אשר התמידו והתאמנו ללא הפסק הם אלו אשר יגיעו להישגים הגבוהים ביותר. מסקנה זו היא הכרחית להפנמה, מאחר ואם נסתכל על כשרון כמתת אל, וכגורם המכריע במידת הצלחתנו, התייחסות זו עלולה להרפות את ידינו באשר למידת שליטתנו בהצלחתנו.

ההבנה הזו לבדה אמורה וצריכה להפיח תקווה בכול אדם, כי היכולת להתאמן, להתאמן ושוב להתאמן היא יכולת מנטאלית הקיימת אצל כל אדם.

ההבדל בין שחמטאי מצוין לבין כזה בינוני, פעמים רבות נובע, מה"השקעה בהפסד".

בעוד השחקן בעל הרמה הבינונית, יפסיד, ויאשים בכך את טיפשותו ויכולותיו, השחקן המצוין יאשים בכך את העובדה שלא התאמן מספיק ושעליו ללמוד מהטעויות שביצע ע"מ לחזור עליהן בהזדמנות הבאה. השחקן המצוין רואה בהפסד הזדמנות, בעוד השחקן הבינוני מזהה אותו כמכשול והוכחה לחוסר יכולתו וכישרונו. כל זאת כאמור, עוד לפני שאחד מהם אכן מימש את הפוטנציאל הגלום והגיע להישגים (כלומר לפני שאחד מהם נהיה בוריס גלפנד או קספרוב, בעודם בגיל הילדות).

*למאמר המלא פנו לכתובת שבתחילת הספר

"לעולם אל תאמין לאנשים שמדברים רעות על אחרים וטובות עליך."

-לב טולסטוי

עדי קרן שינוי והזדמנות מחודשת

אנחנו לא באמת משתנים, רק מבטאים, יותר, או פחות, את מה שנמצא בתוכנו ממילא. מה שנתפס כשינוי לטובה והתקדמות, הוא מתן עוד ארון בעצמנו, וביטוי רבדים נוספים בנו. מה שנראה כשינוי לרעה, הוא הדחקה והתכחשות ליכולות ולתכונות שבנו.

רק כשאנו באמת סומכים על עוצמתנו, אנחנו יכולים לוותר על השליטה, ולזרום עם החיים מתוך אמונה, באנשים סביבנו, ובכוחות גדולים מאתנו. עד אז, אנו משתמשים בכוחות כדי לבלום את עצמנו מהיסחפות לתוך מצבים, מתוך פחד שלא תהיה לנו היכולת לצאת מהם, ונאבד בתוכם שליטה על חיינו.

"השעמום נכנס לעולם באמצעות העצלות."
- ז'אן דה לה ברוייר

היום לפני 130 שנים הברון רוטשילד שולח תרומה ראשונה למושבה בארץ
(ראשון לציון)

דניאל אלרון כה אמר זרתוסטרא

כה אמר זרתוסטרא הוא ספר מאת הפילוסוף הגרמני פרידריך ניטשה, שיצא בארבעה כרכים שפורסמו בין שנת 1883 לשנת 1885. ספר זה הוא אחד מספרי הפילוסופיה המפורסמים ביותר ותואר על ידי ניטשה כספר העמוק ביותר שנכתב.

הספר הוא חיבור על פילוסופיה ומוסר, והוא מסופר דרך דמותו של זרתוסטרא, המקיים מונולוגים לאורך עלילה. זהו זרתוסטרא חדש ושונה מזרתוסטרה מייסד דת הזורואסטריות בממלכת פרס העתיקה. זרתוסטרה הפרסי ייסד מוסר דתי, ולעומתו זרתוסטרא של ניטשה הופך את מערכת הערכים המסורתית על פיה.

חלק ניכר מהספר עוסק ברעיונות שהוצגו כבר בהמדע העליון, כמו החזרה המתמדת, מות האלוהים, הרצון לעוצמה.

הטקסט עשיר במשלים, בשעשועי לשון ובסתירות. לחלקו יש אופי פואטי, וסגנונו מחקה את זה של התנ"ך ושל הברית החדשה - ובכך מוסיף ניטשה אירוניה להצגת רעיונות המנוגדים למוסר הדתי והמסורתי.

"אמונה היא לעשות את הצעד הראשון גם כשאינך רואה את התמונה כולה."
- מרתין לותר קינג

רועי אהרון

חוקים מוזרים (ואמיתיים) שהמציאו בערים שונות בעולם

- באיידחו אסור לדוג כשאתה רוכב על גמל.
- בבולטימור אסור לבוא להצגות עם אריות.
- באריזונה אסור להכריח חמור לישון באמבטיה.
- בניו אורליאנס אסור לקשור תנינים לעצים על גדות נהרות גדולים.
- באלבמה אסור לנהוג באוטו עם עיניים קשורות.
- במיניסוטה אסור לישון עירום.
- באלסקה אסור לחבק דובים.
- באוקלהומה אסור לנגוס מהמבורגר של מישהו אחר.
- באלבמה אסור לשים מלח על פסי רכבת.
- בנבסקה אסור לנסוע עם אופניים לתוך בריכה.
- באלסקה אסור לתת משקאות חריפים לאיילים.
- באילנוי אסור לתת סיגריות לחיות מחמד.
- בניו יורק אסור ללטף תוכי אם אתה לא מכיר את בעליו.
- בהארטפורד אסור לשתות בירה מתוך דלי.

"שמועות רעות ממהרות להודיע על עצמן שהן אמיתיות. שמועות טובות אינן מגלות שום סימן שיש בהן משהו אמת."
-שמואל יוסף עגנון

היום לפני 59 שנים נערכת בדיקת האולטרסאונד הראשונה המוצלחת של פעילות הלב

שיר שומר
היהודי שבפנים

תקופת הפיקדון הסתיימה!!!? במשך 100 שנה הפקידו החילוניים את יהדותם אצל הדתיים, היא נשמרה בכספות שלהם. מידי פעם בעיקר בחגים ובלוויות משכנו החוצה חלק מההפקדה, השתמשנו והחזרנו. איננו ביקשנו מצב חשבון בלי לבדוק אילו פעולות נעשות בשמנו, אפילו לא טרחנו לבדוק אם יש ריביות. רק עכשיו הולכת ומתחזקת התחושה שהבנקאי שלנו מעל. אי-אפשר להיות חילוני אמיתי בלי לנסות את היהדות אחרת זו איננה חילוניות אלא סתם בורות. אין שום צורך לקבל את כל העיקרים, אנו מבוגרים ויש לנו הזכות להחליט מה טוב עבורנו, האמונה מפחידה רק את מי שאינו יודע מספיק על מקורותיה. בילדותי קראתי את כל שמונה מאות ארבעים ואחד העמודים של יולסס של ג'זיס וככל הידוע לי לא נעשתי אירית. אלוהים הוא רעיון, הוא מחשבה הקושרת בין עבר לעתיד. הוא הדרך שלי להיות שייכת. אינני מאמינה שהוא גרסה משוכללת של משיח כשרות ענקי במיוחד. האלוהים שלי חילוני כמוני. אינני מוכנה לוותר עליו רק מפני שהדתיים לוקחים עליו בעלות. בדרכי שלי אני הולכת לחפש אותו, אפילו אם אחפש לשווא, הדרך תהיה מרתקת.

"אדם חכם אינו ממנה את התיש להיות הגנן שלו."

-פתגם הונגרי

טל איתן
חורחה לואיס בורחס

לו יכולתי לחיות את חיי מחדש-
בחיים האחרים הייתי משתדל לעשות יותר טעויות,
לא הייתי משתדל להיות כל-כך מושלם, הייתי יותר רפוי,
הייתי יותר טיפש ממה שהייתי, מעט דברים הייתי לוקח ברצינות,
הייתי פחות מלוטש, הייתי לוקח יותר סיכונים, הייתי נוסע יותר, מתבונן
ביותר שקיעות,
מטפס על יותר הרים, שוחה בנהרות רבים יותר.
הייתי הולך ליותר מקומות שלא הייתי בהם מעולם,
הייתי אוכל יותר גלידה ופחות שעועית.
הייתי משתדל שיהיו לי יותר בעיות אמיתיות ופחות בעיות מדומות.
אני הייתי מאותם אנשים שחיו כל דקה בחייהם בצורה פוריה ושקולה...
ברור שגם היו לי רגעים של אושר,
לידיעתכם, רק מזה עשויים החיים... רק מרגעים.
אך אילו יכולתי לחזור לאחור, הייתי משתדל שיהיו לי רק רגעים טובים.
אני הייתי מאותם אנשים שלעולם לא הולכים לשום מקום ללא מד-חום,
ללא שקית חימום לרגליים, ללא מטריה ומצנח.
אילו יכולתי לחיות את החיים מחדש, הייתי נוסע יותר קליל,
אילו יכולתי לחיות את החיים מחדש, הייתי חולץ נעלי בתחילת האביב
והולך יחף עד סוף הסתיו.
הייתי מסתובב יותר בקרוסלה, מתבונן יותר בשקיעות,
משחק יותר עם ילדים.
לו חיי היו שוב לפני...
אבל אתם רואים...אני בן שמונים וחמש
ואני עומד למות.

"ניחוש טוב אינו רק מזל, אלא תמיד יש בו גם מן הכישרון."
-ג'יין אוסטין